

"Cum historia pro securitate!"

**SZEMERE BERTALAN
MAGYAR RENDVÉDELEM-TÖRTÉNETI
TUDOMÁNYOS TÁRSASÁG**

☒ : H-1037 Budapest, Haránt utca 12.

☎ : (+36/06-1) 250-6199 ; @ : paradi.jozsef@gmail.com

Web: <http://www.szbmrtt.atw.hu>

A körlevelek megtalálhatók a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság honlapján

Tárgy: Szimpozionról tájékoztató

KÖRLEVÉL
(2019-331)

Tisztelt Tagtársak, Kedves Szimpatizánsok!

Ezúton tájékoztatom a címzetteket, arról, hogy 2019. II. 15-én (pénteken) 09⁰⁰ óra kezdettel került sor „A XIX-XX. századi mártírok, hősi és szolgálati halottak a magyar nemzet védelmében.” című XIX. magyar közbiztonság-történeti tudományos szimpozionra, tudományos társaságunk és az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara Magyar Jogtörténeti Tanszékének közös szervezésével a kari tanácsteremben.

A szimpozion-sorozat hagyományainak megfelelően a rendezvény résztvevői döntően a szakterület kutatóiból és a témakör iránt — kutatási terület, vagy családi, illetve egyéb okok miatt — elkötelezettek köréből került ki.

A rendezvény 40 fő körüli résztvevőjének mintegy 60 %-a a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság tagjai közül került ki, míg a többiek zömmel kutatóintézetek és közgyűjtemények munkatársai és egyetemi oktatók voltak. Az ifjabb és az idősebb korosztály tagjai egyaránt megtalálhatóak voltak a hallgatóság körében.

A szimpozion levezető elnöke dr. BODA József Phd. mag. nyá.nb. vörgy., nyá.habil.doc. volt. A konferenciát dr. PARÁDI József CSc. nyá. főiskolai tanár, nyá.r.ezds. a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság elnöke nyitotta meg.

A társaság elnöke arról tájékoztatta a megjelenteket, hogy a magyar rendvédelem történetének a művelését — annak ellenére, hogy a tudományos társaság kiváló szellemi eredményeket hozott létre — milyen körülmények nehezítik. Nevezetesen a neoliberalizmus globalizációs gondolkodásával nehezen egyeztethető össze a nemzet és annak bármely szelete történetének a gondozása. Ennek a hatása oly erős, hogy még a nemzeti kormány harmadik győztes ciklusában is nélkülözi a rendvédelmi szakemberek képzése a nemzeti rendvédelem-történetünket bemutató tantárgycsoportot, illetve e szakterületre specializálódott oktatási szervezeti egységet.

Az elnök arról a lesújtó tapasztalatáról számolt be, hogy a leendő vezető rendvédelmi szakemberek elméleti felkészítését biztosító doktori iskolák hallgatóinak és témavezetőinek is a nemzeti rendvédelem-történetünk tekintetében a tájékoztatlanságával találkozott a készülő disszertációk bírálatában való részvétele során. Ez az áldatlan állapot nem kis mértékben minden bizonnyal annak a következménye, hogy szétaprózott a magyar rendvédelem történetének a gondozása. A jelenlegi intézményrendszer a feladatkör ellátására elégtelen, amelyben a témakör művelésére többségében alkalmatlan személyek birkóznak olyan feladatokkal, amelyeknek az eredményes teljesítéséhez a szükséges anyagi eszközökkel nem rendelkeznek. A társaság elnöke ilyen mostoha körülmények között kiemelten fontosnak minősítette a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság létét és annak az objektív történelemszemléleten nyugvó működését.

A tudományos társaság elnöke megnyitójában hangsúlyozta továbbá, hogy a neoliberais eszmerendszernek a tükröződéseként a magyar rendvédelem-történetet lekicsinylő körökben is kialakult egyfajta téveszme rendszer. Ide tartozónak tekinthető az a tévedés, amely szerint a rendvédelemben minden kártékony, amely a militarizmust képviseli. Ezen nézetet valló szellemi kör a rendvédelmi testületek személyi állománya körében a katonai függelmi viszonyrendszert tekinti militarizmusnak. Értékítéletüket nem befolyásolja az a körülmény, hogy a magyar és a külföldi rendvédelmi testületeket illetően is szinte kivétel nélkül a katonailag szervezett fegyveres őrtestületek bizonyultak eredményesebbnek. Ugyanígyen téveszme nék tekinthető az is, hogy a decentralizált rendvédelmi modell — azaz a központi államhatalomnak való közvetlen alárendelés helyett az önkormányzatok kompetenciájába tartozó rendvédelmi testületek — a demokrácia egyik kritériuma volna, egyben pedig hatékonyabban működne, mint a centrális felépítésű rendvédelmi rendszer. A történelmi tapasztalatok e témában is ezen sajátos szemlélet ellenkezőjét bizonyítják.

E két kiragadott példa jól érzékelteti, hogy ezt a szellemi kört nem a valóság feltárása motiválja, hanem az, hogy kedvenc ideológiájukhoz igazítsák a valóságot, melynek érdekében a történelmi tények és tapasztalatok átértékelésétől sem riadnak vissza. Ezen körök kedvenc taktikája, hogy olyan tudományterületeket igyekeznek szembe állítani, amelyek a valóságban nem ellentétesek. Ilyen például a jogtudománynak és a történelemtudománynak a szembe állítására tett kísérlet azon az alapon, hogy szerintük a történelemtudomány csupán a letűnt korok emlékeivel foglalkozik, amelynek semmi köze a mához. Ezen felfogás jellemzője, hogy napjaink körülményeit, illetve neoliberais igényeit igyekszik a korábbi időszakokra kivetíteni és ezen elvárásoknak való megfelelés mértékében alakítják ki véleményüket az adott témáról.

Ezt a felfogást a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság nem tartja kellően egzaktoknak. Nyilvánvalóan kilóg a lóláb, melynek az a lényege, hogy a tudomány művelését nem objektív alapon kívánják végezni, hanem csupán sajátos ideológiai nézeteik alátámasztása eszközének tekintik. Ebből fakadóan ezen álláspontokat olyan téveszméknek tartja a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság, amelyeknek meglehetősen kevés közük van a szakterület — azaz a nemzeti rendvédelem-történet — műveléséhez. Így tehát az objektív történelemszemléletet nélkülöző nézetekkel való vitát a tudományos társaságunk álvitának tartja, amelyekben a tagság, ha csak teheti nem kíván részt venni.

Ezen hivatás-történeti állásfoglalás nyomán — melynek az volt a lényege, hogy nemzetünk rendvédelem-történetét az objektív történelemszemlélet talaján célszerű művelni — az elnök a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság nevében kifejezte azon kutatók felé a tiszteletét, akik a vázolt kutatási alapelv mentén művelik a szakterületet és maradandó szellemi élményt kívánva nyitotta meg a rendezvényt.

A 11 fő előadó többoldalúan dolgozta föl a témát. Ennek keretében bemutatásra kerültek egyes testületekben a hősi halottakkal foglalkozó szervezeti egységek és tevékenységek, a hősi halottak egyes csoportjai a hozzájuk kapcsolódó eseményekkel, továbbá az emlékhelyek sorsa és gondozása stb.

Az előadásokat a hallgatóság élénk érdeklődése kísérte. A hallgatóság tagjai számos kérdést tettek fel, illetve a bemutatott témákkal kapcsolatos véleményüket hozzászólásokban fejtették ki. A kibontakozó diskurzus konstruktív szellemben valósult meg, egyben pedig tükrözte a jelenlévők téma iránti tiszteletét.

A szimpozionot a tudományos társaság elnökének az összefoglalója zárta, melynek során dr. PARÁDI József kifejtette, hogy a magyar nemzet és haza biztonságáért életüket áldozók tekintetében elfogadhatatlan a történelmi korszak, vagy testületfüggő szelekció. Etikátlan a polgári magyar állam időszakának a mellőzése, vagy csupán foghíjas gondozása, továbbá a Magyar Királyi Csendőrség — vagy más megszüntetett testület — tagjai közül hősi halált halt személyek tettei feltárásának és emléküik ápolásának az elhanyagolása.

A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság elnöke azzal zárta a mondandóját, hogy:

- megköszönte az előadók színvonalas előadásait, a szervezők gondos munkáját, illetve a résztvevők aktivitását és figyelmét, hiszen voltak akik az ország távoli vidékeiről azért utaztak fel Budapestre, hogy résztvehessenek a szimpozionon;

- a szimpozion tanulmányra fejlesztett előadásai — ha azok harmonizálnak a *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, HU-ISSN 1216-6774 periodika közlési feltételeiben foglaltakkal — olvashatóak lesznek a tudományos folyóirat hasábjain;

- a szokásos őszi konferenciára előreláthatóan — az Országos Rendőr-főkapitánysággal közös szervezésben, annak épületében — a magyar rendőrségek államosításának 100 éves évfordulója alkalmából fog sor kerülni.

Azzal búcsúzott a szimpozion résztvevőitől, hogy:

- mindenkitől a továbbiakban is az objektív történelemszemléleten nyugvó színvonalas szellemi munkát vár;

- aki teheti a vonzáskörébe tartozók körében igyekezzon a rendvédelmi testületek hősi halált halt tagjai emléke ápolásának a témáját méltó viszonyok közé segíteni.

Nemzeti rendvédelem-történetünk feltárása érdekében végzett tevékenységéhez mindenkinek további eredményeket kívánok!

Budapest, 2019. II. 18.

Tagtársi üdvözlettel:

PARÁDI Ákos